

[Handelsministeren.]

fremSAT deres Synspunkter i Lovforslag, selv om de vidste, at disse Synspunkter ikke kunde blive ophøjet til Lov, fordi der ikke var Mulighed for i Rigsdagen at skabe tilstrækkelig Tilslutning dertil. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke ogsaa andre Partier har gjort det. Der er altsaa fuldgyldigt Præcedens for, at noget saadant kan ske, og der er intet som helst urimeligt i, at et Parti eller en Regering vedholdende fremsætter et Lovforslag, naar man mener, at det Forslag, der fremsættes, er af saa principiel Betydning, at det er rigtigt fremdeles at opretholde en levende Forestilling om, at det er de paagældende Partiers Agt at fastholde, at Lovforslaget skal gennemføres. Det er en Markering af et Standpunkt, som ikke blot er tilladeligt, men som der ogsaa gives mange Eksempler paa, at alle Partier har betjent sig af.

Jeg skal hermed anbefale Tingets ærede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Ordføreren (Hauch): Maa jeg sige til den højtærede Handelsminister, at jeg naturligvis er fuldkommen paa det rene med, at det er det høje Ministerium selv, der træffer Bestemmelse om, hvorvidt Lovforslaget skal forelægges; der skulde ikke i mine Udtalelser ligge nogen Tilkendegivelse af, at vi beklager os over de Lovforslag, der bliver forelagt, og navnlig da ikke overfor den højtærede Handelsminister, som har med dette Lovforslag at gøre, og som vi naturligvis meget gerne ser og meget gerne forhandler med. Men jeg mener, det kunde være en naturlig Konsekvens at drage af det ærede litle tingvalgte Medlems Udtalelser, og nu kan vi jo se Tiden an. Mine Bemærkninger skal ses paa Baggrund af, at vi før har debatteret Sagen, det erkendes fra alle Sider, og jeg kan ikke se, der knytter sig nogen særlig betydende Interesse til aarlig at vende tilbage til Forhandlingen om denne Sag. Men naturligvis, det maa Ministeriet selv bestemme, og Landstinget har at tage den Forhandling, man byder det.

Carl F. Madsen: Da jeg før sagde, at forhaabentlig kom vi snart i Flertal, og at det første, vi da vilde gøre, var at faa Loven pustet bort, havde jeg intet Øje-

blik tænkt paa det, som den ærede Ordfører udtalte om, at Lovforslaget ikke oftere skulde fremsættes. Jeg er ikke Medlem af Regeringen og har ingen Indflydelse paa, hvilke Lovforslag der skal fremsættes, og, som sagt, den Tanke, det ærede Medlem var inde paa, har jeg ikke et eneste Øjeblik beskæftiget mig med.

At Loven ogsaa kan bruges imod andre end Arbejdere, er noget, jeg ved, og det fremgaar ogsaa af 4—5 af de Domme, der er afsagt angaaende andre Forhold end saadanne, der vedrører Arbejderne, men jeg udtalte før og gentager nu, at de Sager, som Domstolene vil komme til at beskæftige sig med, hovedsagelig vil vedrøre Arbejderne og deres Organisationer. Der findes i dette Land ca. $\frac{1}{2}$ Million organiserede Arbejdere, og der findes et meget betydeligt Antal organiserede Arbejdsgivere. Jeg sagde før, at mellem disse organiserede Arbejdere og Arbejdsgivere kommer der neppe ret mange Sager frem for Domstolene i Anledning af Loven om Erhvervs- og Arbejdsfriheden, fordi man har andre Maader at afgøre disse Stridsspørgsmaal paa. Man har Forhandlingsregler at gaa efter, man har faglig Voldgiftsret, man har Loven om den faste Voldgiftsret, og man har Forligsinstitutionen o. s. v., o. s. v. Paa de Omraader sker der neppe meget, men af uorganiserede Arbejdsgivere findes der desværre endnu nogle, og der findes ogsaa en Del uorganiserede Arbejdere. Det er de to Parter, jeg her sidst har nævnt, som under Konflikter søger at finde hinanden, og hvorfor? Jo, netop fordi man derigennem kan komme Organisationerne til Livs, og vil Organisationerne saa tage til Genmæle, hvad de næsten er nødt til, hvis de skal kunne hævde sig, har vi Loven, som slaar ned paa Arbejdernes Organisationer og de strejkende Arbejdere. Der kommer saa den ene Erstatningssag efter den anden, og hvad er Hensigten dermed andet end netop at svække Arbejderne og deres Organisationer i deres Kamp mod disse daarlige Arbejdsgivere? Det er Hensigten, og den kommende Tid vil vise, at jeg faar Ret deri. Derfor vil jeg naturligvis alle Vegne, hvor jeg kan, og med de Evner, jeg raader over, søge at forklare Indholdet af og Hensigten med denne Lov og søge med de Midler, jeg har til Raadighed, at faa Loven pustet bort.